

§ 20.

Justitsministeriet.

17) I. A. 4. Da de to Embeder, der henhøre til Generalprocuratet, ikke ere optagne i noget af de Folkethinget forelagte Udkast til Lovningslove, og der saaledes ved Finantsloven vil være at tage Bestemmelse om deres Vedbliven eller Ophør, skal Udvalget i Genhold til, hvad der tidligere har været udtalt i Betænkninger over Finantsloven om den omhandlede Institutions formeentlige Undværlighed, foreslaae, at der i en Anmærkning tilføies en Bestemmelse om, at disse Embeder bortfalde ved Vacance.

I. B. Efterat Udvalget havde begjært Oplysning om, hvad der var foretaget i Anledning af den i Betænkningen over Finantslovsforlaget for 18^{68/69} fremsatte Opfordring om at fremskynde Forberedelserne til et Lovforslag om Indførelsen af en Lovtidende, har Ministeriet i Skrivelse af 5te November udtalt, at det „saavel af Hensyn til det mindre Paatrængende i den tilsigtede Forandring i Lovgivningens Regler om Lovenes Publicasjon som til de større Udgifter for Statskassen, en saadan Forandring vilde medføre“, ikke har fundet Anledning til at fremme Sagen.

Udvalget maa vedblivende holde for, at den omhandlede Foranstaltning baade i sig selv vil være meget hensigtsmæssig, og at den neppe vil medføre større Udgifter, end der vil staae i Forhold til dens Nytte. Den vil navnlig blive billig paa Grund af, at Lovtidenden maatte udgaae fra det for Regjeringen og Rigsdagen sælles Trykkeri, som nu er blevet indrettet, saa at der ingen Udgift vilde blive til Sætning af de enkelte Love. Udvalgets Fleertal skal derfor gjentage sin Opfordring til Ministeriet om at fremme denne Sag.

18) I. C. 2. Udvalget har fra Justitsministeren modtaget følgende Skrivelse:
„Man tillader sig herved at anmode det ærede Finantsudvalg om til 2den Behandling i Folkethinget af Forslag til Finantslov for 18^{69/70} behageligt at ville stille følgende Ændringsforslag til § 20 „Justitsministeriet“:

ad I. C. 2. Extravordinaire Understøttelser.

„Den opførte Sum 1,975 Rd. 65 f. forhøies med 100 Rd., hvilken Anmodning man derhos tillader sig at støtte paa nedenstaaende Bemærkninger.

I Begyndelsen af August Maaned d. A. afgik Deconomiskriver ved Christianshavns Straffeanstalt Fischer ved Døden, efter at han havde været ansat ved bemeldte Straffeanstalt i over 25 Aar, først som Skriver og senere som Assistent, indtil han i 1849 erholdt den Bestilling, han beklædte til sin Død. Han var en meget hæderlig og retsflaen Mand, der med stor Nidkjærlighed, Orden og Punctilioshed udførte sin Tjeneste.

Da den Afdødes Løn blev udredet af den til Straffeanstalterne bevilgede Assistance-sum, er hans efterladte Enke, der er 59 Aar gammel, aldeles ufornuende og derhos svage, ikke pensionsberettiget, og hun har derfor i en til Justitsministeriet indgivet Ansøgning anholdt om at blive tillagt en aarlig Understøttelse af Statskassen.

Justitsministeriet formener, at der efter det Foranførte er megen Grund til at tilstaae hende en saadan, hvilken man, naar der tages Hensyn til, at den Afdøde i Løbet af de sidste 5 Aar har oppebaaret en aarlig Løn af 920 Rd. med Sædtillæg, foruden at der var tillagt ham fri Bolig, hvis Værdi kan anslaaes til c. 250 Rd. om Aaret, antager passende kan fastsættes til 100 Rd.“